

ΟΡΦΕΥΣ

I
3/15/1923

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΠΥΡΟΥ ΛΑΒΡΑΝΟΥ
Γ. ΠΕΛΛΕΡΕΝ
ΣΠΥΡΟΥ ΔΕ ΒΙΑΖΗ
Μ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΡΦΕΑ ΤΑΚΙΡΗ

ΑΙΜ. ΒΕΑΚΗ
ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΥΠΑ
ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΑΛΟΥΤΣΗ
Ν. ΜΑΣΤΟΡΑ
ΧΑΡΗ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ
ΚΑΙ ΟΥΡΓΙΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ Κ.Α.Π.

Ἐπισηκέτε, ἐμβόλιμον, χειρό-
γραφα κ.λ.π. στέλνοντας ἄπ'
εὐθείας ἰσὺν Διευθυντῆ μας.

Τὸ καθὲρ Φύλλο ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ (1)

ΚΕΡΧΥΡΑ - ΜΑΗΣ - 1923

ΟΡΦΕΥΣ

« Ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορηγυκτὰς ἀοιδὰς πατὴρ
ἔμολεν, εὐαινετός Ὀρφεύς » ΠΙΝΔΑΡΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚῆ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚῆ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΠΟΥ ΕΚΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΩ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩ ΣΥΛΛΟΓΩ

Διευθυντὴς στήν ὄλη : ΠΙΠΗΣ Δ. ΜΑΡΤΙΝΗΣ

ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΥΜΝΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἡ Ζάκυνθος πολὺ δίκαια ὀργάνωσε γιορτὴς· γιὰ τὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ « Ὑμνου στήν Ἐλευθερίαν » ὅπως ὁ Γ. Τερτζέτης τὸν βάρφισε καὶ πού ἀργότερα γίνηκε ὁ Ἐθνικός μας Ὑμνος.

Αὐτὴ ἡ γιορτὴ δὲν ξέρω γιατί περιορίστηκε μονάχα στὴ Ζάκυνθο, ἐνῶ θάπρεπε νὰ τὴν πανηγυρίσῃ ἡ Ἑλλάδα ἀλάκλαιρα, μαζὺ τῆς δὲ ὄλος ὁ Ἑλληνισμός.

Γιατὶ τάχα μιὰ τέτοια γιορτὴ νὰ συγκληθῇ μονάχα ἓνα περιορισμένον κύκλο ἀπὸ λόγιους καὶ φιλόμουςους, ἐνῶ θάπρεπε καθεῖς Ἑλληνικὴ ψυχὴ νὰ αἰστανθῇ τὴν ὑποχρέωση νὰ στρώσῃ λίγα φῶλλα δάφνης μπρὸς τὸς δύο εἰκόνας, ἐκείνη τοῦ Σολωμοῦ καὶ ἐκείνη τοῦ Μάντζαρου, καὶ ὑψώνοντας τὸ πνεῦμα τῆς ὡς τὴ σφαίρα πού οἱ δύο αὐτοὶ μεγάλοι ἰσοφάντες τῆς τέχνης βρίσκονται νὰ τοὺς ψιθυρίσῃ ἓνα γιομάτο εὐγνωμοσύνη, εὐχαριστῶ, γιὰ τὸ σύμβολον τῆς Λευτεριάς πού τ' ἀθάνατά τους πνεύματα μᾶς χάρισαν;

Ἡ μήπως ἡ γιορτὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι καὶ πού καὶ ἀνπεράσῃ ἀπαρατήρητο δὲν ἔχει σημασίαν;

Ἡ μήπως ὁ ὕμνος δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸν ἐθνισμό μας;

Ἡ μήπως ὁ Ὑμνος τοῦ Σολωμοῦ εἶναι καὶ κοινό, πού θὰ μπορούσε ὁ κάθε ποιητὴς νὰ γράψῃ καὶ γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τοῦ δίνουμε τόση βαρῦτητα καὶ προσοχὴ;

Βρίσκω πού ὁ Ἑλληνισμός θάπρεπε, χωρὶς νὰ καρτερῇ τὸ σύνθημα ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο, ὄλος μὲ μιὰ ψυχὴ νὰ γιορτάσῃ τὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ « Ὑμνου στήν Ἐλευθερίαν » του, ἀπο-

δείχνοντας μιὰ ξεχωριστὴ ἀγάπη γι' αὐτόν, καὶ ἓναν ἀπειρο σεβασμὸ στὸν ποιητὴ του.

Ὁ Ὀρφεύς στὴ μικρότητα του θεωρεῖ καθῆκον του λαβαίνοντας μέρος στὸ πανηγύρι τῆς Ζάκυνθος, νὰ γράψῃ δύο ἀτεχνες γραμμὲς γιὰ τὸ Σολωμὸ δείχνοντας τὴν ἀπειριόριστή του εὐγνωμοσύνη στὴ ξεχωριστὴ τοῦ Ποιητῆ φυσιογνωμίαν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Τὸ 1798 ἡ Ἑλλάδα ἔλαβε πικρὰ τὸ θάνατο τοῦ πρωτομάρτυρα τῆς Λευτεριάς τῆς, τοῦ Ρήγα Φεραίου, πού μακριὰ ἀπ' τὸ χῶμα τῆς ἔβρισκε μαρτυρικὸ θάνατο σὲ μιὰ φυλακὴ στὸ Βελιγράδι.

Ἀκριβῶς ὁμοίως τὸν ἴδιο χρόνον χαμογέλασε μὲ αἰθέριο, γλυκὸ καὶ οὐράνιο χαμόγελο, γιατί ἐν ᾧ μιὰ σκληρὴ τύχη τῆς ἀρπάξε μὲ τὸν πῦρ ἀπάνθρωπο τρόπο ἓνα πολυγατημένο καὶ διαλεχτὸ παιδί τῆς, ἡ Πρόνοια τῆς χάριξε ἓνα ἄλλο πού ἦταν γραμμένο, τὴ Λευτερίαν γιὰ τὴν ὁποία μαρτύρησε ὁ Ρήγας, ἐκεῖνο νὰ ὑμνήσῃ ὅσο ποτὲ κανεὶς ὕμνησε.

Κι' ἔτσι ἂν μὲ τὸ θάνατο τοῦ Ρήγα ἡ Ἑλλάδα ἔχασε ἐκεῖνον πού ἔκάλισε τὴ στάχτη καὶ φύσησε τὴ

σπίθα πού μέσα τῆς ἔμενε κρυμμένην γιὰ ν' ἀνάψῃ ἡ ὑπεροσμη καὶ κοσμοφωτῆστρα φωτιὰ π' ἔδρακε ζωὴ σὲ κόκκαλα σάπια ἀπὸ αἶμα καὶ πεθαμένα ἀπὸ τὴ σκλαβιά, μὲ τὴ γέννηση τοῦ Σολωμοῦ — πού γεννήθηκε στὴ Ζάκυνθο τῆς 8 Ἀπριλίου τοῦ 1798 — ἀλόχτησε ἓναν ἄλλον πού στήν ψυχὴ του μέσα ἔκλεισε ὅλη τὴ φωτιὰ π' ἀπ' τὸ φύσημα τοῦ Ρήγα ἀναψε καὶ ἐτραγοῦδησε εὐπνευσμένα τὴ Λευτερίαν π' ἔβλεπε νὰ βγαίη ἀπὸ τὰ μαρτυρικὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων, στεφανώνοντας μὲ τ' ἀθάνατο τῆς δόξαν στεφάνι τὰ καταφρονεμένα μέτωπα ἐκείνων πού στήλωσαν τὴ δόξαν στήν ὀλίμανση τῶν Ψαρῶν ῥάχη.

Ἐκλείσε δὲ στήν καρδίαν του τὴν Ἑλλάδα καὶ γι' αὐτὸ αἰδιανόνταν

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΖΩΗ

ΔΡΑΜΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΑΞΙ

Πρόσωπα: ΝΙΚΟΣ — ΙΩΑΝΝΑ — ΔΑΡΕΑ — ΚΩΣΤΑΣ

(συνέχεια)

Είμαι πολύ προτιμότερο, ξαναλέω, να χάλαστη ένας όρος παρά να καταστρέψω κείνους π' ευτυχούσιν... Πόσο όμως αίστάνομαι τον αυτό μου κουρασμένο... ποσο βρισκομαι δυστυχισμένος... Τα πάντα θάδινα αν μπορούσα να περάσω λίγες ώρες ξέγνοιαστες με ήρεμη σκέψη και ήσυχη φαντασία... Πόσον ώραία θα περνούσα τη ζωή μου αν είχα μείνει αγράμμυτος κι' αν δεν γέμιζα το μυαλό μου με όλες εκείνες τες άπαισιες, σκοτεινές και μαυρες ιδέες. Πόσο ώραία θάταν αν διότανε να ξανάρθω στα περασμένα μαθητικά μου χρόνια που πέρασα τη γλυκύτερη ζωή... Τότε παιδίκι ασυλλόγιστο, με τη φαντασία μου γεμάτη από γλυκά όνειρα, δίχως έγνοιες και καύμούς, με σκέψη στολισμένη απ' τες άπλοκωτερες και ακίνδυνες ιδέες, χοροπηδούσα κι' έτρεχα, είτε κυνηγώντας πεταλούδες, είτε παζοντας διάφορα παιχνίδια. Η σκέψη μου και η φαντασία μου τότε δε ταράζανε το μυαλό μου με τες επικίνδυνες και σκοτεινές ιδέες και η ζωή μου γλυκά τραβοῦσε το δρόμο της αναπαυμένη στην ήρεμη της ψυχής... Μεγάλωσα, ήρθε σιγά - σιγά μια παράδοξη σκέψη, μ' αφάιρεσε την ήρεμία της ψυχής, η έγνοιες και οι διάφοροι καύμοι εκούρασαν την καρδιά μου, και νάμαι εδώ δυστυχισμένος...

Η μελέτη, αυτή η έρευνα για το Άγνωστο μ' αναστάτωσαν το μυαλό και η γλυκειά και ήρεμη φαντασία μου δεχ-

τηκε το θανατηφόρο αυτό χτύπημα που μου κατάστρεψε την ψυχή... Μπορεί να ξακολοθήση λοιπόν η ζωή δίχως ψυχή; Μπορεί να υπέρξη φαντασία δίχως μυαλό; Η ζωή μου τέλειωσε 'δω, δε μπορεί πια να προχωρήσει... Θέλω ν' απολαύσω την αληθινή ζωή, να μπω στον αληθινό κόσμο, να ζήσω ευτυχισμένος. Σε ιούτη τη ζωή είν' αδύνατο πειά μια και βγήκα από τα όρια της αληθινής ζωής είν' αδύνατο να γυρίσω πίσω. Πρέπει να ξαναγεννηθώ, να ξανάρθω στον κόσμο τοίτο και τότε να πασκίσω να κρατηθώ πάντα σ' αυτόν. Πρέπει να ταχύνω τον καιρό για να ξανάρθω στον αληθινόν κόσμο, να μπω στην αληθινή ζωή... Πρέπει να τελειώνω τούτη τη ζωή για να ξαναγίσω τη νέα, την ώραία και αληθινή... Πρέπει το γρηγορότερο να ξανάρθω στη νέα ζωή τελειώνοντας την παλιά. Μα γι' αυτό χρειάζεται θάρρος, χρειάζεται απόφασι. Έχω υποχρέωσι όμως να κάμω ώραίο και το τέλος της παλιάς ζωής. Όπως φαντάζομαι τη νέα ζωή ώραία και όμορφη, το ίδιο φαντάζομαι πως πρέπει νάναι και το τέλος της παλιάς ζωής, ώραίο και όμορφο, γιατί ο θάνατος της παλιάς μου ζωής θάναι ή αρχή της νέας...

Θά πασκίσω με κάθε τρόπο να στεφανώσω την παλιά μου ζωή με το ώραίο και ιδανικό και συντρόφους θα της φέρω τα πολύχρωμα λουλούδια και τες γλυκύτερες σκέψεις για να

τη στολίσουν στη νεκρική της πομπή...

Και κεί, η παλιά μου ζωή, ανάμεσα απ' ό,τι ώραίο και γλυκό θ' αφήσει την ύστερη πνοή της, που θα τη συντροφέψει σιδ' Απειρο ο μουσκοβολισμένος ζέφυρος της αίμοσφαιρας της και θα διαλυθῆ, για να γεννηθῆ ύστερα η νέα ζωή μου... η αληθινή...

[Φεύγει ο Νίκος]

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΣΚΗΝΗ Δ'

[Έρχεται η Δαρέα]

ΔΑΡΕΑ.— Περάσανε δεκαπέντε μέρες από τότε, που ο Νίκος αποφάσισε να παραβῆ την υπόσχεσι που ένα βράδυ μῶδωκε. Δεν τον ξανάδα πειά. Δε γνωρίζω τί γίνεται... Κοίμα όμως γιατί ήταν σε θέσι να προσφέρῃ μεγάλη εκδοούλευσι στην κοινωπία, να διδάξῃ πόν τον κόσμο και να τον σηκώσει από το βόρβορο και τη λάσπη που καθημερινά κυλιέται. Και όμως δε θέλησε να κάμη αυτό το μεγάλο κακό η μάλλον έμποδίστηκε από μια άγνωστη γι' αυτόνε δύναμι, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αδυναμία της ψυχής του. Νόμισε πως διδάσκοντας στον κόσμο την αλήθεια και βγάζοντας τον από το σκοτάδι κι' δίνοντας του να νοιώση την αληθινή ζωή, θα τ'ν κατάστρεφε και θα τον έκανε δυστυχισμένο...

(ἀκολουθεί)

ΕΙΣ ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ

Για κάποια λίμν' αρχαία λένε
αρχαίος βασιληάς πως έταξε να πάη
—κάθε φορά, που μαύρη λύπη τον λυπούσε—
διαμαντικό στα βάρη της ώραίο να πετάη.
Πόσα χρόνια —ποιός το ξέρει;— για τες λύπες
τι διαμάντι' άτίμητα εκεί να έχη ρίψη...
που να σωθούν του Βασιληά τάμετρητα τα
και της Ζωής που να σωθῆ η άσωστη η
[πλούτη
[θλίψη!—
Έστρώθη, λένε, ο βυθός διαμάντια
και θησαυρός κατάντισαν τα κοιμισμένα
[βάρη—
κι η λύπες πέρασαν κι ο βασιληάς πτη ζήση
[πάει
—μια, θησαυρός, απόμειναν της ζήσης του τα
[πάδια....

Γ. ΠΕΛΛΕΡΕΝ

Ν. ΜΑΣΤΟΡΑ

ΕΤΣ' ΕΙΝ' Ο ΚΟΣΜΟΣ

Αν έχεις σκέψεις στο μυαλό σου
κι αν νοιώθης πόνο στην καρδιά
μην πῆς ποτέ το μυστικό σου.
Μή. Δεν θα βρῆς παρηγοριά.
Κι αν νοιώθης μια χαρά μεγάλη
κι όλα τα βλέπης γελαστά,
μην πῆς το μυστικό σου πάλι
δεν θα χαρῆ κανείς πιστά.

25 - 2 - 22.

ΟΡΦΕΑ ΤΑΚΙΡΗ

ΘΙΒΙΝΙΤΑΣ

Κι όταν γνωρίσω την πνοή
Του ζηλεμένου μύρου
Και τη φευγάμενη ζωή
Του πειδ γλυκού όνειρου
Κι' οτ' αντικρύσω την ψυχή
Του πειδ μικρού Άγγέλου
Και τη γλυκύτερη μορφή
Του τρυφερού άσφοδέλου.
Τότε θα νοιώσω μυστική
στά σωδικά μαγεία
Και στην ψυχή μου Θείκη
Ούράνια Αρμονία.

ΣΤΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

Όλόγουρα καπνοί κι όμπρός παίζει,
Χοροπηδάει, σπιθοβολά κι αφρίζει
Στο ξεβαμμένο άπάνου το τραπέζι,
ξανθό κρασί που μας ζαλίζει.
Ότι ο καθένας βαθεία του κρύβει
άπάνου στο τραπέζι το ξαπλώνει.
Ό ταπεινός το μπόι ξεδιπλώνει
κι ό άγέρωχος λυγάει και σκύβει.
Όσότη κι' αδελφότη, όλα δικά μας,
Τες πίκρες σπρώχνει το κρασί βαδιά μας
Άθάνατος κανείς, ...

ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΑΛΟΥΤΗ

ΤΙ ΠΕΡΝΩ

Πόσο για σε λυπάμαι σαν σκεφθώ,
τα βάσανα που έχω περασμένα
και το φρικτό μαρτύριο που περνώ
σαν θυμηθώ τα χρόνια τα χαϊμένα
που δεν γυράζουν πια για να μπορώ
έσένανε και πάλι ν' αγαπήσω
και όπως κακούργα άπάτησες και με
έτσι και γω' έσένα ν' άπατήσω!! ..
Ζάκυνθος

ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΥΠΑ

(Χιτισμένο 'στο φίλο μου Στεφ. Κοκοτό.)

ΞΕΜΟΛΟΗΜΑ...!

Μαυρομαλλούσα αν μ' αγαπῆς
και με θωρεῖς δικό σου
μη κρύβεις από μένα
κανένα μυστικό σου

Έγω για σε πνευματικός
σε μια στιγμή θα γίνω
και την καρδιά, που αιστάνεσαι
βαθεία, θα σε λαφρώνω

Κι' όταν σου ξαλαφρωθῆς
πνευματικός για' μένα
θέ να γενῆς, και θα σου πῶ
το τι τραβά όλοένα

Κι' έτσι με μιῆς τη γιατριά
θέ νάβρουμε τα δυό μας
και θα πιτύχουμε ταχεία
—ισαχίγιαι— το στο 6 μα 1

Ἀξιότιμε Κύριε Συνάδελφε
Παρακαλείσθε ὅπως εὐαρεστούμενος
δημοσιεύσῃτε τὸ κάτωθι ψήφισμα.
Μετὰ τιμῆς.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε. Α. Π.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἡ «Ἐνωσις τῶν Ἀθηναϊκῶν Περι-
δικῶν» ἀπευθυνόμενη πρὸς τὰς ἐν Εὐ-
ρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ὀργανώσεις τοῦ
Περιοδικοῦ Τύπου.

Διαμαρτύρεται

ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ διὰ τὰς
Κεραλικὰς βαρβαρότητας αἵτινες διε-
κιστώθησαν κατὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἑλ-
λῆνων αἰχμαλώτων· πρὸς
τοὺς ἐν Ἑλλάδι Τούρκους αἰχμαλώτους,
οἱ ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἕλληνας αἰχμάλωτοι
διεπομπεύθησαν, ὑπέστησαν φρικαστι-
κοὺς θανάτους, οἱ δὲ ζῶντες μετε-
βλήθησαν εἰς φάσματα ἐκ τῶν κακουχι-
ῶν, τῆς γυμνότητος καὶ τῆς πείνης.

Ἐπικαλεῖται

τὴν προσοχὴν καὶ συμπάθειαν τῶν συν-
επίφων Διευθυντῶν περιοδικῶν ὅπως
καταστήσωσι διὰ τῶν ὀργάνων τῶν
γνωστὰς εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον
τὰς Τουρκικὰς ἀπανθρωπίας κατὰ
τῶν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων καὶ στιγμα-
τίσουν τοὺς δράστας αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1923.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

«ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ». — Μηνιαῖο καλ-
λιτεχνικὸ περιοδικὸ πού βγαίνει ἰστὴ
Ἄρα Ὑόρκη τῆς Ἀμερικῆς· ἀπὸ τὸν
ἐκλεχτό συνάδελφον καὶ διακεκριμένο
λογοτέχνη κ. Πέτρο Τατάνη — Γρα-
φεῖα: 134 - 140 WEST 23TH STREET
NEW YORK. (AMERICA).

Ὁ κ. Πέτρος Τατάνης εἶναι ἄξιος
θεσμῶν συγχαρητηρίων γιὰ τὶς τόσας
ἐπιτυχίας πού ἐσημείωσε καὶ σημει-
ώνει ὁ ἑλληνικὸς τύπος ἰστὸν νέον κόσμο.
Χάρη ἰστὶ ἀπαράμιλλες προσπάθειές
του ἢ ἐκδόσεις τῶν τυπογραφικῶν κατὰ
σημάτων του ἔχουν ἐπιβληθεῖ παντοῦ.
Ὁ καθημερινὸς «Ἐθνικὸς Κήρυξ», ὁ
Κυριακάτικος καὶ ὁ Μηνιαῖκος πού
γίνεται ἀνάρπαστος καὶ «προκαλεῖ ἀλη-
θῶς τὸν θαυμασμόν, καὶ διὰ τὸν πλοῦ-
τον τῶν ἐπικαίρων, τῶν αὐστηρῶς
καλλιτεχνικῶν του εἰκόνων, ἀλλά καὶ
διὰ τὴν ποιικίλιαν τῶν θεμάτων του»,
πρέπει νὰ διαβάσονται ἀπ' ὅλους τοὺς
Ἕλληνας πού ἔχουν τὴν εὐγενικὰ φι-
λοδοξία ν' ἀναδειχθῶν καὶ νὰ ἐπιβλη-
θοῦν μὴ μῆρα ἰστὴν κοινωνία.

Ἐπίσης παραπάνου ἐκδόσεις ἔζησαν
τώρα νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ «Παναθη-
ναία» - περιοδικὸ θαυμάσιο πού μπο-
ρεῖ νὰ τὸ συγκρίνει κανεὶς μὲ τὰ κάλ-
λιστα τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀμερικα-
νικῶν - πού δὲν πρέπει νὰ λείψουν ἀπὸ
κανένα Ἑλληνικὸ σπίτι. Θεωροῦμε
ὑποχρέωσιν μας ἐπιτακτικῇ νὰ συστή-
σωμε θεσμὸτάτα ἰστὸς φίλους ἀνα-
γνώστῃς μας τὶς παραπάνου λαμπρῆς
ἐκδόσεις συναδέλφου σοβαροῦ πού τι-
μᾶει τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα ἰστὰ ξένα.

«ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ». — Δεκαπενθήμερον
φιλολογικὸ περιοδικὸ πού βγαίνει ἀπὸ
συντροφία λογοτεχνῶν ἰστὸ Βόλο. Ἡ
διεύθυνσις του εἶναι: Περιοδικὸ «Λογο-
τέχνης» Βόλον.

«ΝΙΚΗ». — Μηνιαῖα ἐγκυκλοπαι-
δική, ἀθλητικὴ, γυμναστικὴ καὶ ὄλων τῶν
SPORTS ἐπιθεώρηση εἰκονογραφημένη
πού βγαίνει ἰστὴν Ἀθήνα. — Ἰδρυτῆς —
Διευθυντῆς: Ἀγγελος Φέτσης. — Γρα-
φεῖα: Ὁδὸς Καλλιθέας 34.

«ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ». — Δεκαπενθήμερον
φιλολογικὸ καὶ ἱστορικὸ περιοδικὸ πού
βγαίνει ἰστὴ Ζάκυνθο ἀπὸ τὸν κ. Α. Χ.
Ζῶην.

«Ὁ ΝΟΥΜΑΣ». — Μηνιαῖα λογο-
τεχνικὴ «Ἐπιθεώρησις» πού βγαίνει ἀπὸ
τὴν Ἐταιρία Ἐγὼς ἰστὴν Ἀθήνα.
Διευθυντῆς: Πάνος Δ. Ταγκόπουλος.
Τὸ σοβαρὸ τοῦτο περιοδικὸ ἀξίζει ἰστ'
ἀλήθεια νὰ διαβάσεται ἀπὸ τοὺς λογο-
τέχνησ μας. Θὰ τοὺς δεῖξει τὸ δρόμο
πού πρέπει νὰ τραβήξουνε θαρραλέα
γιὰ νὰ πιτύχουνε τὸ σκοπὸ τους.

«ΜΟΥΣΑ». — Μηνιαῖα λογοτεχνι-
κὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐκδοσις πού βγαί-
νει ἰστὴν Ἀθήνα ἀπὸ τοὺς κ. κ. Να-
σον Χρηστίδην, Π. Γ. Καλλιγᾶν καὶ
Ἰ. Μ. Παναγιωτόπουλον. — Γραφεῖα:
Πραξίτελο 5. — Ἀθήνα. — Ἀπὸ τὸ
τελευταῖο τεῦχος πού λάβαμε ξεχωρί-
ζουμε τὰ ἔργα τῶν Καβάφη, Παρασχοῦ
καὶ Παναγιωτόπουλου.

«Ὁ ΦΑΡΟΣ». — Μηνιαῖο φιλολο-
γικὸ περιοδικὸ πού βγαίνει ἰστὸ Βόλο
ἀπὸ τὸν Φιλολογικὸ Σύλλογον «Ἀναγέν-
νησις». Διεύθυνσις: Σύλλογον «Ἀναγέν-
νησις». Γιὰ τὸ περιοδικὸ «Φᾶρος» —
Βόλον.

«ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ». — Μην-
ιαῖο ἱστορικὸ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὸ
περιοδικὸ πού βγαίνει ἰστὴν Λάρνακα
τῆς Κύπρου. — Διευθυντῆς: Δρ Ν. Κυ-
ριαζῆς. — Ἐλάβαμε τὸ τεῦχος τῆς Ἀπρί-
λη καὶ συγχαίρουμε εἰλικρινᾶ τὸν διευ-
θυντὴν του γιὰ τὴν ἀξιολογῆ ἔργασια
πού μᾶς παρουσιάζει κάθε μῆνα.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΑΛΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΙΔΕΕΣ..

Ἐλάβαμε τὸν περασμένον μῆνα τὸ
ἔργο τοῦ ἰστὸ Πόρτ - Σαϊδ τῆς Αἰ-
γύπτου διεμένοντος θ. ρ. σ. Ἀ Σκουφο-
πούλου πού ἐπιγράφεται «παλιές καὶ
καινούργιες ἰδέες». Ἐκδότης τοῦ ἔρ-
γου τούτου φέρεται ὁ διευθυντῆς τοῦ
Ἀλεξανδρινικοῦ περιοδικοῦ «Γράμματα»
κ. Στέφανος Πάργας. Ἀπὸ τὰ κεφάλαια
τοῦ ὅλου ἔργου ξεχωρίζουμε τὰ:
«Ἡ παλιόροια καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ
Λάϊτ». — «Σκλάβο σκῆψη». — «Ἐλεύ-
θερη Βία». — «Εἶναι δικαίωμα ἢ ἐπι-
νάστασις;» — «Τὸ ἠθικὸ ἐγγλεμμα καὶ
ἡ ἀνήθικη κοινωνία» κ.τ.λ.

ΒΙΓΛΑ

Οἱ νέοι λογοτέχνησ τοῦ Μεσολογο-
γίου ἐκάμανε συντροφία καὶ ἀποφασί-
σανε τὴν ἐκδοσις μιᾶς φιλολογικῆς

ἐπιθεώρησης τιτοφοροῦμενης «Βίγλα». Τὴ
διεύθυνσι τῆς «Βίγλας» ἀνάλαβε ὁ
Ζωγράφος κ. Γεω. Δ. Καπόλα. Ὅπως
μαθαίνουμε ἢ Μεσολογγίτικῃ αὐτῇ ἐπι-
θεώρησι θὰ δεῖ τὸ φῶς τῆς δημοσιό-
τητας τὴν πρώην Ἰουλίου. Ἡ «Βίγλα»
θὰ βγαίνει κάθε μῆνα μὲ εἰκοσι σελί-
ς δισητες καὶ μὲ ξόφυλλο χρωμα-
τιστό.

Ὁ «Ὁρφέας», συγχαίρει τοὺς φίλους
λογοτέχνησ γιὰ τὴν ἀποφασί τους καὶ
τοὺς εὐχεται προκοπή.

Ὁ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ»

Σὲ λιγὰν θὰ βγεῖ ἰστὴν Ἀθήνα ὁ
«Ἐλεύθερος Λόγος» ἢ μεγαλιότερη ἀπ'
ὄλες τὶς καθημερινῆς ἐφημερίδες. Στις
12 μεγάλες σελίδες του μὲ τὶς πολὺ-
χρωμες εἰκόνας θὰ βροῖσκει κανεὶς πο-
λιτικὴ ἀρθρογραφία, ῥαδιογραφήματα,
οἰκονομικὰ νέα, μετὰφρασεσ, ἐπιφυλλί-
δες, κριτικῆς, φιλολογία, τέχνη, μόδα
κ.λ.π. Γιὰ τὰ χρονογραφήματα ὁ
«Ἐλεύθερος Λόγος», ἔσφαλίσε τὴ
συνεργασία τοῦ Μωραϊτίνη, τοῦ Ξενο-
πούλου καὶ τοῦ Σταθόπουλου. Τὰ μι-
θιστορήματα ἀνάλαβε ὁ Παντ. Χόρν
καὶ τὰ διηγήματα ὁ Δημ. Βουτυράς.
Διευθυντῆς ἰστὴν μεγάλη αὐτὴν ἀθηναί-
κην ἐφημερίδα θάνα ὁ διακεκριμένος
Ἕλληνας δημοσιογράφος ΚΩΣΤΑΣ
ΑΘΑΝΑΤΟΣ καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μιχ.
Α. Ροδάς. Γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ «Ἐλευ-
θέρου λόγου» καταβλήθηκε κεφάλαιο
2.000.00) δραχ. Δὲν ἔχουμε καμμία ἀφι-
βολία πῶς χάρι; ἰστὴν ἐπιδεξιότητα
τοῦ ἀγαπῆτου συνάδελφου κ. Ἀθάν-
του ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος», θὰ προκόψει,
θὰ ἐπιβληθεῖ ἰστὸν ἑλληνικὸν κόσμο καὶ
θὰ καταλάβει γρήγορα μὴ ἀπὸ τῆς
πρώτες θέσει; ἰστὴν ἑλληνικὴ δημοσιο-
γραφία.

Η. Α. Μ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Τὰ γραφεῖα τοῦ «Ὁρφέα» μετα-
φερθεῖσανε σ' ἐκεῖνα τῆς ἐφημερί-
δος «Θάρρος» πούνα ἰστὸ σοκάκι
Ὀυῖδμανοῦ πλάι ἰστὸν καρφενεῖο
«Ἀρχαδίον». Ὅποιοι ἐνδιαφῆρεται
γιὰ τὸν «Ὁρφέα» καὶ θέλει νὰ συ-
ναντήσῃ τὸν διευθυντὴν μας τὸν
παρακαλοῦμε θεομὸτάτα νὰ λάβει
ὑπ' ὄψει του τὰ παραπάνου.

Σ' ὈΣΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ἰΣΤΟΝ «ὉΡΦΕΑ».

Παρακαλοῦμε ὄλους τοὺς φίλους
συνεργάτες μας τὰ ἔργα τους νὰ
στῆρουν μὲ σκεπασμένην ὑπογραφῇ,
πού θὰ ξεσκπαῖζεται μονάχα ἀν
ἐγκριθοῦν. Ὅσα μᾶς ἔρχονται μὲ
ξεσκεπαστῇ ὑπογραφῇ δὲν θὰ λαβαί-
νο νται ἰπ' ὄψει.

Ἡ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Χοροιάτιχη	Δρχ. 25
Έξάμηνη	» 15
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Χοροιάτιχη	Φεάγα 30
Έξάμηνη	» 15

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Όσοι από τους συνδρομητές μας δε λαβαίνουν για όποια δήποτε αιτία τακτικά το περιοδικό μας τους παρακαλούμε να μας το γνωρίσουν.

Ο «ΦΡΟΝΙΣ» δέχεται να αλλάξει το φύλλο του με το φύλλο κάθε περιοδικού και κάθε εφημερίδας, δικής μας ή ξένης.

Ο «ΦΡΟΝΙΣ» είν' ελεύθερο δήμε για ότου; κρίσάνονται την ανάγκη να εξωτερικέψουν τη σκέψη τους και την καρδιά τους.

Όλα θάναι γραμμένα στη Δημοτική έξω από την Έπισημονική σελίδα που καθέναι είν' ελεύθερος να γράψει όπως θέλει.

Ο «ΦΡΟΝΙΣ» γράφει για κάθε διεβλήν ανάλογα με τη σπουδαιότητά του, φτάνει να σταλούν στα γραφεία του δύο αντίτυπα τ.υ έργου.

Κάθε ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ή ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΑ είν' υπεύθυνος για τὰ ό η μ ο σ ι ε υ μ α τ α τους.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΚΟΛΛΑ

ΓΑΚΗ Σ. ΓΟΥΛΗ

(Οίκον. Έφόρου παρατηθέντος)

Αναλαμβάνουσι πάσαν πολιτικήν και ποινικήν υπόθεσιν ενώπιον παντός δικαστηρίου, γνωμοδοτήσεις, συμβουλές κλπ. Επίσης διανθήπυτε παράστασιν ενώπιον Διοικ. Δικαστηρίων φρολογικών υποθέσεων, ως επί εκδικάσεως ενστάσεων κατά φόρου καθαρώς Επρωσόδου, Αυτόματου υπερτιμήσεως, Έκτάκτων Έκρωσών κλπ. ως και ενστάσεις, προφυγές, έφεσεις και άνακρίσεις.